

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Εν Ἑλλάδι	Δραχ. 10
Εν Τουρκίᾳ	$\frac{1}{2}$ τουρκικῆς λίρας
Εν τῇ ἄλλῃ ἀλλοδαπῇ	$\frac{1}{2}$ ἀγγλικῆς λίρας

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

AFON

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται.
Πρὸς τὸν κ. Ἱ. Λαμπριδίου δικηγόρου
Ὁδὸς Σόλωνος 36

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΘΩΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΑΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ПЕРІЕХОМЕНА

Κύριον ἄρθρον (Ἡ πρότασις τῆς Ἀγγλίας περὶ
διορισμοῦ διοικητοῦ ἐν Μακεδονίᾳ). — Ἡπει-
ρος (ἡ οἰκτρὰ οἰκονομικὴ κατὰστασις τοῦ τόπου.
Ἡ ἀθάνατος διοικήσις τῶν σουλτανικῶν χω-
ρίων) — Βουλγαρικὴ ὁμολογία. — Ἀγγέλματα
καὶ Θρύλοι. — Ἡ εἰς τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστή-
μιον φοιτήσις (ἐκ τῆς λογοδοσίας τοῦ πρῶην πρυ-
τάνεως κ. Ν. Γ. Πολίτου). — Ὁ ἀλβανιστικὸς
προσηλυτισμὸς ἐν Ἡπείρῳ προστατευόμενος ὑπὸ
τοῦ Μ. Βεζύρου. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Ἐπιφυλ-
λῆς (Ὁ Θεόφιλος Κατῆς).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 5 Μαρτίου 1908

Τὸ ὥρατον πυροτέχνημα, δ' οὐ ὁ ὑπο-
 γός τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας ἠπείλησε
 τὴν Τουρκίαν καὶ τὰς ὀπισθεν αὐτῆς ἱσταμένας
 εὐρωπαϊκὰς Δυνάμεις, τὸ πυροτέχνημα τοῦ
 διορισμοῦ διοικητοῦ τῆς Μακεδονίας, ἐξαρ-
 τομένου ἀπὸ τῶν Δυνάμεων, ἐπὶ μίαν ἐξαετίαν,
 ἐξεσφενδονίσθη εἰς τὸν ἀέρα.

Ἡ ἐκ τῆς θέας τῆς ἀναλαμπῆς τοῦ αἰσθη-
σις δὲν εἶναι προσωρισμένη νὰ διαρκέσῃ πλειό-
τερον ἢ ἔσον διαρκεῖ ἡ τῶν πυραύλων εἰς τὴν
ψυχὴν τῶν παιδίων, τὰ πάντα δὲ πείθουσιν,
ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ Γρεῦ εἶναι ἐκ τῶν προτέ-
ρων πεπεισμένος περὶ τούτου. Καθ' ὃν χρό-
νον ἡ Εὐρώπῃ ἡνωμένη μόλις ἤδυνηθη νὰ
ἀποσπάσῃ τὴν συναίνεσιν τῆς Τουρκίας εἰς
τὴν ἀνάγνωσιν τῆς θητείας τῶν πολιτικῶν
πρακτόρων, καθ' ὃν χρόνον αὐτὴ ἡ ἡνωμένη
Εὐρώπῃ διασπᾶται ἐν τῇ ἀξίωσει νὰ ἐπιβάλῃ
τὰς δικαστικὰς μεταρρυθμίσεις καὶ ὁμολογεῖ-
ται ἦσαν αὐτῆς πρὸ τῆς ἐπιμόνου ἀντιστά-
σεως τῆς Τουρκίας, ἡ ἀξίωσις νὰ διορίσῃ
Εὐρωπαϊκὴ Διοικήτην τῆς Μακεδονίας, τοῦθ ὁ-
περ εἶναι πολὺ μείζων, ἀσυγκρίτως σπουδαιότε-
ρον, ὥς ἀπαλλοτριοῦν τὴν Τουρκίαν ἀπὸ πά-
σης ἐν Μακεδονίᾳ κυριαρχίας, ἡ ἀξίωσις αὐτῇ
δύναται νὰ ἔχῃ ἄλλους οὓς ἡποτε σκοπούς,
ἀλλ' εἰλικρινεῖς προθέσεις οὐδέποτε ἐμφορεῖ.

Διὰ τοῦ διορισμοῦ διοικήτου ἡ Ἀγγλία ἀπαιτεῖ νὰ γίνῃ ἐν Μακεδονίᾳ σχεδὸν εἰπεῖν, ὅτι ἐπὶ τῆς πρώτης ἐλληνικῆς ἀρμοστέας, τῆς τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου, ἐν Κρήτῃ ἄπαρ τῆς οἰκουμελῶς τῆς Τουρκίας νὰ ἀποχωρήσῃ τῆς καλλίστης καὶ εὐρυτάτης κτήσεως τῆς ἐν Εὐρώπῃ, τοῦ θεμελίου αὐτοῦ τῆς ἐν Εὐρώπῃ ὑπαρξέως αὐτῆς, διότι ἀποβάλλουσα τὴν Μακεδονίαν ἡ Τουρκία πρέπει νὰ παρασκευασθῇ εἰς τὴν ἀποξένωσιν τῆς "Ἡπειροῦ καὶ τῆς Ἀλβανίας, τοῦ τριμήματος τοῦτοῦ τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν, ἐν ᾧ ὁ μωαμεθανισμὸς ἡδυνήθη νὰ εὕρῃ τὸ μόνον ἐν Εὐρώπῃ τῆς ριζώσεώς του ἔδαφος καὶ τὸ κραταιότατον ἔρεισμα τῆς ἐπὶ τῶν χριστιανικῶν λαῶν τῆς ἐλληνικῆς χερσουργοῦ ἐδραϊώσεως τῆς κυριαρχίας του ἀπαιτεῖ ὁ σουλτᾶνος νὰ ὁμολογήσῃ ἐνώπιον τῶν πιστῶν, ὅτι εἶναι ἀνίκανος διὰ τοῦ ξίφους νὰ ὑπερασπίσῃ πᾶς κτήσεις του καὶ ὅτι περιήλθεν εἰς οἶαν θέσιν τοῦ ἐκπεπτωχότος ἀραβισμοῦ οἱ ἐμίραι τῆς Τύνιδος, τῆς Ἀλγερίας, τοῦ Μαρσίου.

Ἄρα γε ἀγνοεῖ ἡ περιουστάτη ἀγγλικὴ δι-
πλωματία, ὅτι τοιαύτη οικειοθελὴς καὶ ἀπό-
λεμος ἐγκαταλείψις τῆς Μακεδονίας δὲ ἀνε-
τρεπεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὸν θρόνον τοῦ σουλ-
τάνου; Ἄρα γε ἀγνοεῖ, ὅτι σουλτανικὸς θρό-
νος ἐν Τουρκίᾳ σημαίνει, ὅτι οἱ ἄλλοι λαοὶ ἀ-
ποκαλοῦσι κράτος καὶ ἐπὶ ὁ μουσουλμανισμὸς
τοῦ τοιαύτης ἔξωθεν ἐπερχομένης προσβολῆς
τῆς χαλιφείας καὶ ἐξήντλει καὶ τὴν ὑστάτην
ὁρμὴν τοῦ ἀγριωτάτου φανατισμοῦ, ὅπως μὴ
ἀφήσῃ μῆτι ἐν Εὐρώπῃ, μῆτι ἐν Ἀσίᾳ μηδὲ
λίθον ἐπὶ λίθον, ὅπως ὅπισθεν αὐτοῦ ἀφήσῃ
τὴν καταστροφὴν καὶ τὴν ἐρήμωσιν;

Ἄν οὕτω ἐνόη ἡ ἀγγλικὴ φιλανθρωπία νὰ ἀσκήσῃ τὴν μεγάλην δύναμιν της ὑπὲρ βελτιώσεως τῆς καταστάσεως τῶν ὑπὸ τὴν Τουρκίαν χριστιανικῶν λαῶν, οἱ λαοὶ οὗτοι ἰκετεύουσι τὴν ἀγγλικὴν φιλανθρωπίαν νὰ στρέψῃ τὸ εὐαγγελίον της ἔξω εἰς ἄλλα ἑδάφη.

Ἄλλ' ὑπάρχουσι λόγοι πείθοντες, ὅτι δὲ
πρέπει νὰ φοβώμεθα τὴν παράδοξον αὐτὴν
φιλανθρωπίαν. Πρὸ τῆς ἀντιστάσεως τῶν Τούρ-

κων ή ήκιστα διπλωματική, άτε υπερπηδή-
σασα και αυτά τά νόμιμα προσήχηματα, άγ-
γλική πρότασις θά εύρη τήν αντίδορσιν της
άλλης Εύρώπης, τής Γερμανίας και Αυστρίας,
ίσως δέ και αυτής τής Ιταλίας, και είναι κα-
ταδεδικασμένη εις τελείαν άποτυχίαν.

Τοῦτο δὲν ἡγγνόησεν, ὡς εἶπομεν, οὐδ' αὖ-
 τὸς ὁ Γρέυ, διότι ἄλλους σκοποὺς ἐπιδιώκει
 ἢ ἱταμὴν πρότασίς του.

Ἡ τύχη τῶν λαῶν τῆς ἐλληνικῆς χερσονήσου ἀπέβη ὄργανον κερδοσκοπίας, ἥς ἡ ἀνθηκότης μόνον τὴν σύγγραφον εὐρωπαϊκὴν διπλωματίαν εὐρίσκει ἀνευρηρίαστον. Ἡ ὄξει καὶ δοσιμέραι δξύτερα καθισταμένη ἔρις περὶ ἐπικρατήσεως μεταξὺ τῶν πρωτεξαδελφῶν, Γευτόνων καὶ Ἀγγλῶν, ἠνάγκασε τοὺς τελευταίους νὰ μετέλθωσι τὰς γερμανικὰς μεθόδους πρὸς ἐκτίσιν πολιτικῶν καὶ οἰκονομικῶν ὠφελημάτων. Οἱ Γερμανοὶ μετέρχονται ἐν Τουρκίᾳ τὸν μεσίτην καὶ τὸν σύμμαχον, ὅπως ἀποσπᾷσι σιδηροδρόμους, λιμένας, μεταλλεῖα. Οἱ Ἀγγελοι προκαταληφόντες ἐν τούτῳ ὑπὸ τῶν ἀνταγωνιστῶν κατέφυγον εἰς τὴν ἀπειλήν. Οἱ Γερμανοὶ λέγουσι πρὸς τὸν Τούρκον: Δὲς ἡμῖν τοῦτο καὶ θὰ σὲ βοηθήσωμεν ἐν τούτῳ· οἱ Ἀγγελοι: Δὲς ἡμῖν τοῦτο, διότι οὐαί σοι ἐν Μακεδονίᾳ, ἐν Ἀραβίᾳ, ἐν Μεσοποταμίᾳ.

Καὶ ἡ σύμμαχία τῶν μὲν καὶ ἡ ἔχθρα τῶν δὲ εἶναι ὅμοιος τρόπος ἐκτίσεως· διαφέρει μόνον κατὰ τὴν ἐκδηλωσίν του κατ' ἀναπόδραστον ἀνάγκη, διότι ἐν τῇ συμμαχίᾳ καὶ τῇ ἔχθρᾳ ἐκδηλοῦται ὁ καπηλικὸς ἀνταγωνισμὸς τῶν δύο ἐριζόντων.

Ἀλλοία θὰ ἦτο ἡ ἐν ταῖς στήλαις ταύταις γλῶσσα, ἐὰν ἦτο δεδομένον εἰς τὸν «Ἀγῶνα» νὰ μετέρχεται διπλωματιαν, ἐὰν ὁ κυριώτατος σκοπὸς τῆς ὑπάρξεώς τρου μὴ ἦτο νὰ διαλλαχῇ τοὺς ἐθνικοὺς κινδύνους, νὰ σαλπίζει τὰ δίκαια τοῦ ἔθνους, νὰ ἐρμηνεύῃ τοὺς πόθους τοῦ καὶ νὰ διαμαρτυρηταὶ ὑπὲρ τῶν νομιμῶν ἀξιώσεων τοῦ ἑλληνισμοῦ ὡς φυλῆς, ἥτις δικαιοῦται ὅχι μόνον ἕνεκα τοῦ παρελθόντος, ἀλλ' ἕνεκα καὶ τοῦ παρόντος, ὅπερ ἐδημιούργησε δι' ὑπερανθρώπων ἀγώνων καὶ τιμιωτάτων μόχθων σεβαστὸν ἂν μὴ ἐπιφθονον, νὰ μὴ υπολαβάνωσιν αὐτὴν οἱ δυνατοὶ ὡς ἐμπόρευμα, ὡς κτῆμα ἀξέσποτον καὶ ὡς ὄργανον ἀνταλλαγῆς ἐν ταῖς ἡγίστα χρησταῖς διπλωματικαῖς δοσοληψίαις.

Διότι τὸν διορισμὸν διοικητοῦ ἐν Μακεδονίᾳ ἐνέπνευσεν εἰς τὴν ἀγγλικὴν διπλωματίαν ἡ-
κιστα μὲν ἡ φροντίς τῆς βελτιώσεως τῆς κα-
ταστάσεως τῆς δυστήνου χώρας, μάλιστα δὲ
ἡ σπορὴ πρὸς συμπερόντα ἀγγλικά ἄσχετα
καὶ πρὸς τὴν Μακεδονίαν καὶ πρὸς τοὺς κατ-
οίκους της. Ὁ διορισμὸς ἀποτελεῖ ἀπειλὴν,
ἥτις θὰ λησμονηθῇ, εὐθὺς ἅμα δοθῶσιν ὑπὸ
τῶν Τούρκων τὰ ἀξιούμενα λύτρα. Ποῖα δὲ
τὰ λύτρα ταῦτα δὲν θὰ βραδύνωμεν νὰ μά-
θωμεν.

ΗΠΕΙΡΟΣ

Νέαι πιέσεις τῶν χωρικῶν ὑπὸ τῆς ἐπι-
τροπῆς τῶν κτημάτων τοῦ Σουλτάνου.
— Οἰκτρὰ ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις
τοῦ νομοῦ Ἰωννίνων. — Ἡ πιθανὴ ἄ-
φειξ ἐπὶ ἰωάννινα τοῦ Γερμανοῦ αὐ-
τοκράτορος καὶ αἱ ἑκτακτοὶ φορολο-
γικαὶ πιέσεις τῶν κατοίκων. Ἀπο-
στολὴ ἱερῶν τοῦ Προφήτου εἰς Αὐ-
λῶνα. — Συλλήψεις Χριστιανῶν ἄδικοι
ἐπὶ τῷ φόνῳ τοῦ Ὀρξου.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Πρεβέξης.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἱμπλιακίων ἐπιτροπὴ τῆς διαχειρίσεως τῶν νεωστὶ ἀγορασθέντων αὐτοκρατορικῶν κτηνῶν οὐλὰ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἐσχ. Βαλῆ 1-αυανήων Χιλὴ πασὰ συμφωνοῦσι ταῖς διατάξαι, ἃς ἐκ Κομητολεως ἐλάβη, ῥῆζα τοὺ ἐφαρμοζοῦν τῆς ἀλωπεκῆν ἐπὶ τῶν ἀτυχῶν εἰλώτων, οἷτινες καλοῦνται ταυτοῦδης Ἡπειρώται. Ἐπαγγέλλεται νῦν δόσφις κροτῆρας βούδες, σποράν ἀνὰ πάντα τὰ χρεωιδῆ πόδες γεωργίαν εἰς πάντα γεωργόν, ὅστις ἤθελεν ἀναγκασθεῖς τὴν νέαν τῶν πραγμάτων δημιουργηθῆσαν διὰ

τῆς ἀγορᾶς τῶν ἱμπλικίων κατάστασιν, τοὺς ἀντιόν-
 τας ἐπιμένει εἰς ἀποδιώξιν παντός, ὅστις ἤθελεν ἐπι-
 μένειν μὴ ἀναγνωρίζων αὐτὴν καὶ μὴ υπογράφων
 τὰς παρουσιαζομένας ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων ἀπο-
 δεῖξεις τουριστὶ γεγραμμένας. Διδαχθέντες ἐκ
 πικρᾶς πείρας οἱ ἄτυχεις οὗτοι ἐν δυσπιστῶσι
 πρὸς ἐπαγγελίας προφορικάς, δὲν υπογράφουσι ἐγ-
 γραφὰ δύναμειν ὡς ἀναγνώσαν ἐκείνας καὶ προτι-
 μῶσι τὰ ἐξίστανται τὰ πάντα καὶ αὐτὸν τὸν
 διὰ τῆς πείνης θάνατον, ἐν ᾗ ἀνάγκη ἤθελεν
 καλέσειν, καὶ οὐδέποτε ἐν ἀπεμολήτῳ ἀντὶ πινα-
 κίου ρακῆς τὸ πᾶς τὴν γενέτειράν καὶ πατρίδα
 γῆν ἀναπαλλοτρίωσα ἀΐων δικαιώματα, γῆν ποτι-
 σθεῖσαν διὰ θαυρόν, ἰδρωτῶν καὶ αἱμάτων γενεῶν
 βλῶν. Εἰς μάτην ἄρα κοπιῶσιν οἱ ἐφέντηδες, ὅπως
 πείσῃσι τοὺς ἀπλοικοὺς καὶ **σαλχηροτραχέλους**
 χωρικοὺς ἐν τῇ πρὸς τὴν γενέθειον ἀρωσώσει των,
 ἣν προσπαθοῦσι ἐν προσποδιᾷ, ὅτι δὲν ἐννοοῦσι,
 νὰ ἀποδεχθῶσι τὰ ἄδωρα δῶρα τῆς Α.Μ. τοῦ Σουλ-
 τάνου. Ἰδοὺ, ὅτι ἀπὸ 8 καὶ ἐπέκεινα μηνῶν κρύφιος
 καὶ ἀθόρυβος ἀλλ' ἀμείλικτος διωγμὸς ἐκπυρῆχθη
 κατ' ἀσθενᾶ καὶ ἀνυπερασπίστους χωρικοὺς, ἀλλ'
 οἱ χωρικοὶ οὗτοι οὐτὲ τὰς ἀειλάς πτοοῦσιν, οὐτὲ
 τὰς ὑποσχέσεις καὶ τὰς προφορὰς λαμβάνουσι ὑπ'
 ψεῖς γνωρίζουσι, ὅτι υποχωροῦντες παρασκευάζουσι
 τελείως ἀφόρητον καὶ ἀβίωτον τὸν καὶ ἄλλως θήλιον
 αὐτῶν βίον, οὐδ' ἔχουσι τὴν βοήθησιν καὶ μὴ κε-
 κτημένον οὐδέν. Νομίζομεν, ὅτι αὐτὴ ἡ αὐτοκρα-
 τορικὴ κυβέρνησις τοῦ Σουλτάνου, ἐν πραγματι-
 κῶς κήδεται τῆς ἐν τῷ νομῷ Ἰωαννίνων ἡσυχίας
 καὶ ἀσφαλείας ἐαυτῆς ὅσπερ ἐν λάβῃ ὑπὸ σφαρὰν
 ἐποῦσιν τὴν ταχείαν διακανόνισιν τοῦ ἀκανθωδεστά-
 του καὶ ἀδικαιολογήτου τούτου ζητήματος, διαφω-
 τίζουσα εὐκρινῶς καὶ ἀνεῦ ὑπερβολῶν τὸν τινὲς ἡ
 ἐπιρροὴς κακοβούλων εἰσγήγρῃσαν τὸν τριεῖσα
 χρόνον καὶ ριζόλαον ἡμῶν Σουλτάνον Ἀβδὺλ Χα-
 μῆτ', ἀπὸ τοῦ οὐοίου τὴν αὐτοκρατορικὴν μεγαλο-
 φυχίαν καὶ εὐσεπλαγχνίαν οἱ μὲν πταίναντες χω-
 ρικοὶ Ἠπειρώται ἀναμένουσι δικαιούσῃ καὶ βελ-
 τίωσιν τῆς ἄλλωτάτης καταστάσεώς των.

Τῆς οἰκονομικῆς καχεξίας τοῦ ἡμετέρου βιλατίου μέ ὅλους τοὺς ἀνηλεῶς καὶ ἀνελλιπῶς εἰσπραττομένους βαρεῖς καὶ πολυαριθμούς φόρους καὶ τοὺς καταναγκαστικούς ἐράνους ὑπὸ τὸ πρόσχημα διαφόρων τοπικῶν ἀναγκῶν, ὡς ἡ ἐπ' ἐσχάτων παρουσιάσθησα τοιαύτῃ πρὸς φωτισμόν τῆς πόλεως ἐπὶ τῇ ἐνδεχομένῃ εἰς Ἰωάννινα ἀφίξει τοῦ Γερμανοῦ αὐτοκράτορος κατὰ τὸ προσεχὲς εἰς Κέρκυραν ταξίδιον, ἐπέτρεπε νὰ δοθῇ πρὸς ἡμερῶν ἀπόδειξις δι' ἐπεισοδίου ἀσημάντου μὲν κατὰ τὸ φαινόμενον, ἀλλὰ λίαν χαρακτηριστικοῦ. Ὁ Δεσπότηρ ἀφένθης (οἰκονομικός ἐφορος τοῦ βιλατίου καὶ ταμίας), ὁ ἐντεταλμένος νὰ χορηγῇ τὰς μισθοδοσίας τῶν διαφόρων διοικητικῶν ὑπαλλήλων πολιτικῶν τῆς καὶ στρατιωτικῶν ἀπὸ 6 καὶ ἐπέκεινα μιλῶν ἀναβάλλει ἡ ἀναγκάζεται ν' ἀναβάλῃ διὰ λόγους, οὓς αὐτὸς οἶδε, τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους ἐκείνους ὑπορρέσεών του. Φυσικόν, δι' ἡ ἀναβολὴ αὐτῇ καθίσταται αἰσθητοτέρα καὶ παχυθεστέρα εἰς τοὺς ἀτυχεῖς ἀξιωματικούς τῶν κατωτέρων βαθμῶν, ἐξ ὧν τυγχάνουσι καὶ οἰκογενειάρχαι, στεροῦνται δὲ παντὸς ἄλλου πόρου. Κατόπιν ἐπανειλημένον παρακλήσεων πρὸς τὸν Δεσπότην ἐφένθη ἀκάρεόν, ἤρχισαν νὰ παρουσιάζωνται τὰ προδρόμα συμπτώματα τῆς προφανοῦς δυσφορίας καὶ μίαν πρῶτιν εὗρεθῃ πρὸς τῆς θύρας τοῦ Δεσποτέρου, ἐν Ἰωαννίνους, ἔν νεκρῶν φορέων (Νταμποτε) κενὸν μὲ ἐν φυσίγγιον Μαρτίνην πλήρως ἐντὸς κατὰ τὸ Ἀλβανικὸν δὲ ἔθιμον θεωρεῖται ὡς προειδοποιήσις μελετωμένης ἀποπειρας φοινικῆς ἐναντίον του. Ὁ ἀτυχὴς Δεσπερδάρης κινδυνεύων ν' ἀπέλθῃ τὴν λογικὴν ἐκ τοῦ τροχμο κατέβαλε πᾶσαν προσπάθειαν, ὅπως πληρωθῶσι 1-2 ἐκ τῶν καθυστερουμένων μισθῶν εἰς τοὺς κακὰ μελετώντας καὶ αὐτοὺς Ἀλβανικοὺς στρατιώτας θεωρουμένους ὡς δράστὰς τῆς προειδοποιήσεως ταύτης καὶ οὕτω ἡσυχῇ νὰ ἡσυχάζει.

Πρὸ τινων ἐξδομάδων ἐστάλησαν ἐν ταύτῃ ἐκ/πό-
λεως κατεβυθισμένα εἰς Ἰωάννῃνα τῇ ἐνεργείᾳ τῆς Α.
Υ. τοῦ Βεζύρου ἱερὲς τινὰ ἀντικείμενα ἀγέκοντα εἰς
τὸν Προφήτην καὶ προσωριμὰ ἐν Αὔλωνά βρο-
ιβυθίσανται, ὡς βεβαιούται, μέγα τέμενος, ἐν ᾧ
θλ. φιλάσσονται τὰ κεμήλια ἐκείνου τοῦ Μωαμ-
μισμοῦ. Σκοπὸς τῶν ἐνεργειῶν τούτων εἶναι ἡ σύ-
σφιγγις τῶν θρησκευτικῶν καὶ πολιτικῶν αἰθερά-
των μεταξὺ τῶν Τουρκαλβανῶν καὶ λοιπῶν Μωα-
μεθιστῶν. Γνωστόν, ὅτι οἱ πλείστοι τῶν νοτίων
Τουρκαλβανῶν εἶναι Μπεκτασήδες, ἀγέκοντες δη-
λοῦς τὴν αἵρεσιν τοῦ Ἀλῆ διαφανοῦσαν ἐν πολλοῖς
μετὰ τὸν Σουνιτῶν Μωαμεθιστῶν. Μεταξὺ δὲ τῶν
μελῶν τῆς ἐπιτροπείας, ἥτις ἐστάλη εἰς Ἰωάννῃνα
πρὸς παραλαβὴν τῶν ἱερῶν ἀντικειμένων ὑπὸ τιμη-
τικὴν συνοδείαν πολλῶν ἐφίππων χωροφυλάκων,
ἦσαν καὶ τινες ἰσχυρόντες Παμπιάδες τῆς αἰρέσεως
τῶν Μπεκτασήδων. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτῃ ἀνεχώρησε
ἄδῃ κατεβυθισμένη εἰς Αὔλωνά δι' Ἀγίω 40.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν συνέπινον διασκεδά-
ζοντες Ὁθωμανοὶ τινες ἐν τινι καφενείῳ ἐν Ἰωαν-
νίνοις. Εἰς τοῦτον εὗρεθῇ βαρέως τετραμυατισμένος
διὰ μαχίρας κατὰ τὸν τράχηλον καὶ ἀπέσιπσε τὴν
ἐπιπύριον. Ἡ Ἀστυνομικὴ Ἀρχὴ συνέλαβεν ἀνευ
οὐδεμιᾶς ἀποδείξεως ὡς ἐνόχους τοὺς χριστιανούς
μένους Ὁωμᾶν Παπαδόπουλον, ἔμπορον, Ὁωμᾶν Μα-
τσόπουλον, παντοπώλην, Ἀθ. Κοιτογεώργον καὶ
Νικόλ. Μάγιον εὗρεθέντας τυχαίως ἐκεῖ καὶ προδ-
υλάκισε!

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ

Ἄπαισία εἶχων

Ἡ «Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια» ἐξακολουθεῖ παρέχουσα εἰς τὸ δημόσιον ἐκ μεταφράσεων ἄρθρα βουλγαρικῶν ἐφημερίδων πιστότατα ἀναπαριστῶντα τὰς ἀντεγκλίσεις τῶν ἐπανεκκλησιαστικῶν λεγομένων βουλγαρικῶν ἐταιρειῶν καὶ τὰς βδελυρίας, εἰς ἃς ἐκτρέπονται ἐν Μακεδονίᾳ, ἣν ἀνέλαβον νὰ ἐλευθερώσωσιν ἀπὸ τῶν Τούρκων ! Προσάσσει δὲ τῶν ἀναηλωσιμότητων τούτων τὰ ἐπόμενα :

Ἐξακολουθοῦμεν ἀναδημοσιεύοντες ἐκ πηγῆς ἡκιστα ὑπόπτου, ἐξ αὐτῶν τούτων τῶν βουλγαρικῶν ἐφημερίδων, ἐλθούσας καὶ ἀνταποκρίσεις περὶ τῆς ἐν Μακεδονίᾳ δράσεως τῶν γνωστῶν ἀρχηγῶν τῆς «Ἐσωτερικῆς Ὁργάνωσεως» καὶ τῶν λοιπῶν βουλγαρικῶν κομιτῶν.

Τὰς ἐκτιθέμενας πολυπληθεῖς καὶ φρικώδεις
ἐγκληματικὰς πράξεις τῶν ἀνθρώπων τούτων,
τὰς διαπραττομένας μὲν κατ' αὐτῶν τούτων
τῶν ἰδίων αὐτῶν ὁμοφύλων, ὑπαγορευομένας
ὡς ὑπὸ βλασφ. ἀγενῶν ἐλατηρίων, ἐν οἷς πρω-
τεύουσιν ἡ ἀργυρολογία καὶ ὁ κορεσμὸς τῶν ἀ-
φροσύνων αὐτῶν ἐνοστικτῶν, ἀπαιροῦμεν εἰς τὰ
ῥωτῶντα μέλη τοῦ ἐν Λονδίῳ Βαλκανικοῦ κο-
μιτάτου, τὰ μὴ παύοντα νὰ συνεχισθῶσιν ὑπὲρ
τούτου τῶν ἀναρχικῶν κακοεργῶν.

Ἐκ τῆς Βουλγαρικῆς ἐφημερίδος «Ἡλίνδεν», τῆς
12 Ἰανουαρίου 1908.

«Ἡ Ἑσωτερικὴ Ὀργάνωσις» καὶ ἡ
συμμορία τοῦ Σανδάνσκη.»

«Τοιαύτη εἶναι ἡ τρομοκρατία, ἡ ἀνήκουστος τρομοκρατία, ἣς ἀσκεῖται καθ' ἅπαντα τὸν νομὸν ἐπὶ τοῦ ἀντιερασιπύτου βουλγαρικῷ πληθυσμῷ, τιτανῶς ἐν ὀνόματι τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ ἀθιμοκρατισμοῦ ἐν τῇ διοικήσει». Ἡ τρομοκρατία αὕτη πρὸ ἐτῶν ἐκὶ ἐπέσυρε τὴν προσοχὴν καὶ ἐνταῦθα κοινοῦ, ἀλλὰ τοῦτο, μακρὸν ὄν, ἀγνοοῖ τὰς ἐκτελλισομένας ἐκεῖ φρικώδεις σκηνάς. Μόνον ἐν τῷ ἐκμήματι Μελενίκου—τῷ ἀνήκουσι τῷ Σανδάνσκη—ἐφρονεῦθσαν ἀπὸ τοῦ 1904 μέχρι τοῦδε οὐχὶ δολιγώτεροι πὺν 150 χωρικῶν Βουλγάρων. Ἐν ἐνῷ εἶτε: μόνον ἐφρονεῦθσαν 60 ἄνθρωποι. Νομῖς διττὸν εἶναι ὑπερβολή, ἐὰν εἶπω, ὅτι καθ' ὅλον τὸν νομὸν (Θεσσαλονίκης) ἀπὸ τοῦ 1904 μέχρι τοῦδε ἐφρονεῦθσαν πλείονες τῶν 400 Βουλγάρων. Ἐννοεῖται διὰ οὗ τοῖ φόνου διαπραττόμενα λόγῳ παταδόσεως δῆθεν, ἣ λόγῳ ἀπειθείας πρὸς τὴν Ὁργάνωσιν, ἀλλὰ πράγματι οἱ φόνου διαπρατίνονται ὅπως ἐκπομπήσονται τὰ ἄγρια ἐνστικτα τοῦ Σανδάνσκη. Ἐν μόνον γεγενῆς θ' ἀναφῶ, ὅπερ τὴν φρικίαν παντὸς ἀναγνώστου θὰ προξενήσῃ.

Ὁ Κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ 1904, ὁ Σανδάνσκις ἐπι-
αγγέλῃς εἰς τὸ τιμῆτό του. Κατὰ τὴν ἀπουσίαν του
ὁ λαὸς μεγάλως ἠγωνίσθη καὶ ὑπῆρχον πολλοὶ ἀ-
τινὲς φανεροὶ συστήτον τὴν ἐκλογὴν νέου ὑπαρχο-
γού. Εἰς τούτῳ ἦτο ὁ Στεφάνος, ἐν Σουρμεβέζι.
Ἰάμα τῇ ἀφίξει του, ὁ Σανδάνσκις καταδικάσει
αὐτὸν εἰς θάνατον. Καταδικάσει καὶ τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ, χωρὶς να ἔμποδίσῃ τοὺς λόγιον εὐλογοφα-
νὰς ἐν ἐκχείρημα, καὶ ἀποστείλῃ συμμορίας, ἵνα
ἐκτελέσωσιν τὴν καταδίκην, μετὰ τῆς οὐκ ἐπὶ δόλῳ
να ἀρκεσθῶσι μὲ τὰ θύματα μόνον ταῦτα. Ὁ φο-
νὴς πιστεύονται εἰς τὴν οἰκίαν του περὶ οὗ ὁ λόγος
Στεφάνου, φρονέουσι τοῦτον καὶ τὴν σύζυγον αὐ-
τοῦ, φρονέουσι καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, τὸν καλλιεργή-
σαντὴν τῆς ὀργάνωσης, ἐπίσης καὶ ἕνα μικρὸν
ἀδελφάκι αὐτοῦ. Εἰτα ἐξέρχονται τῆς οἰκίας, ἡ
καὶ παραβιβάζουσιν εἰς τὰς φλόγας. Μὴ ἀρκεσθέντες
εἰς τὰς κικονορίας ταύτας, φρονέουσιν ἕνα ἐν χω-
ρικῶν καὶ μίαν χωρὴν, ἡπλοὺς ἕνα δοκίμιον
τὰ νέα αὐτῶν πολέμοισι, ὡς οἱ ἴδιοι ἀναδίδωσι
ὡμολόγησαν. Ὁ Σανδάνσκις ἦτο ἐνθουσιασμένος ἐπὶ
τῷ ὅλῳ τούτῳ, τὸν ἥσαν αὐτοῦ, ἀλλ' ὁ ἀρχηγὸς
τῆς στρατιωτικῆς περιφερείας Σερόζιν συνταγματάρ-
χος Βερὰν, μεταξὺ ἀμείνων εἰς τὸν ὅλον τὸν

“Ολοι ἐργάζονται, ὅλοι κινούνται, ὅλοι ἀνησυχοῦσι καὶ φοβοῦνται, πυρετοὶ δὲ προσδοκῶν καὶ φόβων κατέλαβεν τοὺς πάντας πλὴν τῆς Ἑλληνικῆς βουλῆς. Τὰ οὐλοδορομικὰ σχέδια πίπτουσι κατὰ τῆς κεφαλῆς τῆς Τουρκίας ὡς πικρὴ χάλαζα, ὑπὸ τὰ σχέδια δὲ ταῦτα κρύπτονται σκοποὶ πολιτικῶτατοι, κατ’ αὐτὸν ὑποκρύπτουσι μὲν ἐν λόγους ἡ Ἀγγλία, οὗτοι δὲ ἀντιφῶν, ἔργῳ δὲ ἀντιτάσσει κατὰ τῶν γενομεναυστριακῶν οὐλοδορομικῶν καὶ πολιτικῶν μα-

ΤΟ παρελθὸν Σάββατον διὰ τῆς πρωτοβουλίας
Α. Μ. τῆς βασιλείουσης ἐδόθη ἀφορμὴ καὶ ἐκ-
δόξῃ τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐγενεσάμεναι
τὴν ἡμερανθρωπιάς ὁπότες τῆς. Κατὰ μίμνησιν
ἐν Ἀγγλίᾳ γινομένην ὑπὸ τὴν προστασίαν
βασιλείουσης συνέτει ἐπιτροπῇ, ὅπως ἀπαξ τοῦ
ἔτους κατὰ τὴν ἐορτὴν τῶν Ἁγίων Θεοδώρων ἐν-
εῖ λαϊκὸν ἔξαρνον ὑπὲρ τοῦ νοσοκομείου τῆς
πόλεως τῶν Ἀθηνῶν. Καὶ ἐνηργηθῇ ὁ ἔξαρνος οὗ-
τος κατὰ τὸν ἐπόμενον τρόπον. Διευεμήθησαν 176
κωιδία εἰς κυρίας καὶ τῶν τὰ πρῶτα πε-
νθῶν, αἵτινες κατεστάθησαν ταμίαι τῶν κυνίων
καὶ αἵτινες παραστατοῦμεναι καὶ ὑπὸ ἄλλων
κατέλαβον τὸ παρελθὸν Σάββατον τὰς θύρας
κυριωτέρων δημοσίων καὶ τραπεζαϊκῶν κα-
ταστημάτων καὶ τὰ κυριώτερα σταυροδρόμια τῆς
πόλεως. Καὶ προεκάλεον αἱ εὐγενεῖς δέσποιναι
τὰ διαζήτην καὶ συνδρομῇ τῶν ἀθηναίων νο-
μοεινών, ὅτινα διὰ τοῦτο εἶναι καὶ πανελλήνια,
ἡ φωνὴ αὐτῶν ἠκούετο προθύμως παρ' ἀπάν-
τα, παρὰ τοῦ ἐπιστήμονος καὶ τοῦ τραπεζαίου,
καὶ τοῦ ὑπαλλήλου καὶ τοῦ ἐργάτου καὶ παντὸς
τοῦ μάλλον ἥτο τὸ γένόμενον ἢ ἀφορμὴ δυσφο-
ρίας. Πάντες ἐπεισυνον καὶ προσφέρουσιν τὴν βοήθειαν
ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ καὶ καὶ κυρία συγκλη-
τικὴ συνέλευσις ἐπιστάδια μαρτυροῦντα, δι' εὐκρί-
νειας τοῦ λαοῦ τούτου ἢ εἰς μεγαλοφροσύνης
φιλομυαίας.

ὈΡΑΙΩΝ πανύμνιον. ἦν ἐλίμνησαν διὰ τῆς πα-
 ρούσιας των αἱ Α. Υ δ' Ἀνάδοχος, ὁ πρίγκιψ
 ἄρχων, ὁ Κομητὸς, μετὰ τῆς συζύγου του
 κυκαλίτισσας Μαρίας καὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀναδόχο-
 υ ἴκνυντος Γεωργίου, ὁ πρίγκιψ Νικόλαος καὶ ὁ
 γυνὴ Χριστοφόρος, προσέκλυσαν ἥ ἐπιτελεθεῖσα
 παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν τῷ Ποδηλατοδρο-
 μῷ Φαλήρου παιδιὰ τῆς ποδοσφαιρικής πα-
 ρούσιας ὑπὸ ὀμάδος Ἀθηναίων ἀθλητῶν καὶ ὀμά-
 δων ἀθλητῶν τοῦ ἐν Σμύρῃ Παναγιωτίου ἀθλητι-
 σμῶντος. Ὁ ἀγωνισμὸς ἐκτελέσθη ἐν τῷ

Ἀθήναι, 5 Ἰανουαρίου 1908.
 Ὁ διοικητὴς
 Στ. Στρέζ.
 Δημοσιεὺθη αὐτὸν μόνον ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων τῶν
 βουρσῶν εἰδικῇ πρὸς τοῦτο ἐντολῇ ἐκ μεριότη
 τοῦ Τραπεζίτη.